

Mgr. et Mgr. Jakub Michálek
Zenklova 193
182 00 Praha 8
IDDS 4memzkm

Váš dopis zn./ze dne
ZK Pha #4914

Č.j.
MHMP 111916/2017
Sp. zn.
S-MHMNP 55341/2017

Vyřizuje / linka Datum
Mgr. Hana Maroušková 27.01.2017
/ 2909

Počet listů / příloh 3/0

Věc: Rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti

Odbor volených orgánů Magistrátu hlavního města Prahy jako povinný subjekt rozhodl na základě ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přístupu k informacím“), čl. 96 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (dále jen „Ústava“) a čl. 37 odst. 2, 3 usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina“), ve spojení s ust. § 51 odst. 3 písm. c) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hl. m. Praze“), o žádosti o informace pana Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, zastupitele hl. m. Prahy, nar. 6. 2. 1989, trvale bytem Zenklova 193, Praha 8 (dále jen „žadatel“) ze dne 11. 1. 2017, kterou se žadatel domáhal, aby mu byla poskytnuta „*všechna právní posouzení, která má hlavní město Praha k dispozici, a která se týkají promlčení možnosti žalovat náhradu škody, která mohla být hl. m. Praze úmyslně způsobena bývalým primátorem MUDr. Pavlem Bémem, popř. dalšími členy Rady HMP či předsedy výborů ZHMP v souvislosti s projektem Opencard. Jedná se o právní posouzení, která byla zmíněna v usnesení RHMP č. 2920, tisk č. R-24026, v části I. – 'bere na vědomí', bod č. 4*“, takto:

žádost se **o d m í t á.**

Odůvodnění

Svou žádostí o informace, kterou žadatel podal na základě zákona o přístupu k informacím a na zákl. ust. § 51 odst. 3 písm. c) zákona o hl. m. Praze, žádá žadatel, aby mu povinný subjekt poskytl právní stanovisko, které bylo pro povinný subjekt vypracováno pověřenou advokátní kanceláří dne 16. 11. 2016. Obsahem tohoto dokumentu je souhrn argumentace pro účely

stanovení dalšího postupu Rady HMP ve věci případných odpovědnostních vztahů vyplývajících z tzv. kauzy Opencard. Dne 22. 11. 2016 (tj. 6 dní po vyhotovení právního stanoviska) vydala Rada hl. m. Prahy usnesení č. 2920, kterým, s odkazem na požadovanou informaci, (mimo jiné) rozhodla o tom, že souhlasí s podáním žaloby na náhradu úmyslně způsobené škody v souvislosti s projektem Opencard proti bývalému primátorovi MUDr. Pavlu Bémovi, popř. dalším členům Rady HMP či předsedům výborů.

Povinný subjekt rozhodl o odmítnutí předmětné žádosti s odkazem na čl. 96 odst. 1 Ústavy a čl. 37 odst. 2, 3 Listiny. Dle těchto ustanovení ústavního pořádku České republiky mají všichni účastníci řízení před soudem rovná práva, přičemž každý má v řízení před soudem právo na právní pomoc.

Povinný subjekt vycházel z toho, že pokud by informaci (tj. stanovisko advokátní kanceláře) žadateli poskytl, bezpochyby by se tím v následném soudním řízení ve vztahu k žalovanému (popř. žalovaným) zcela diskvalifikoval. Právní stanovisko, jehož poskytnutí se žadatel domáhá, je dokumentem, který obsahuje právní analýzu kauzy, která má být v budoucnu předmětem soudního sporu. Stanovisko shrnuje některá fakta kauzy, vyjmenovává podmínky, jejichž splnění je nezbytné k úspěšnému postupu ve věci, odborně hodnotí schopnost povinného subjektu těmto podmínkám dostát, a upozorňuje na důsledky jejich nesplnění. Měla-li by žalovaná strana toto stanovisko k dispozici, je jisté, že by jeho obsah (zejména pak argumentaci vztahující se ke kritickým místům sporu) využila ke své obraně a mohla by tak dosáhnout, na úkor povinného subjektu, úspěchu ve věci.

Je přitom nepochybné, že právní analýza by se do dispozice žalovaného (žalovaných) dostala. Kauza Opencard, spojovaná s (bývalým) nejvyšším vedením hl. m. Prahy, zejm. pak s MUDr. Pavlem Běmem, je, jak je všeobecně známo, mediálně sledovanou kauzou. Jakýkoli krok povinného subjektu v této věci je tedy vždy pod drobnohledem médií i veřejnosti.

Předpoklad, že by se dotčená právní analýza dostala do rukou (budoucích) žalovaných, čímž by byla zcela zmařena jakákoli snaha povinného subjektu domoci se svých práv, lze však dovozovat i z jiných okolností. Povinný subjekt jednak, s ohledem na dosavadní praxi, nikterak nepochybuje o tom, že by analýzu zpřístupnil široké veřejnosti (např. prostřednictvím facebookových stránek) po jejím poskytnutí sám žadatel. Právní stanovisko by však vedle toho muselo být zveřejněno i samotným povinným subjektem (!), a to na základě ust. § 5 odst. 3 zákona o přístupu k informacím. Jak je výslovně zmíněno ve stanovisku odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra ČR č. 1/2016 ze dne 13. 4. 2016, požádá-li zastupitel o informace v režimu zákona o přístupu k informacím a zároveň v režimu zákona o hl. m. Praze (což odpovídá posuzovanému případu), použije se pro postup povinného subjektu i ust. § 5 odst. 3 zákona o přístupu k informacím. Dle tohoto ustanovení je přitom povinný subjekt povinen do 15 dnů od poskytnutí informace na žádost tuto informaci zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Objednáním právního stanoviska realizoval povinný subjekt své právo na právní pomoc v řízení před soudy dle čl. 37 odst. 2 Listiny. Povinný subjekt oslovil advokátní kancelář s cílem získat

odborné stanovisko pro účely budoucího vymáhání náhrady vzniklé škody v soudním řízení. Závěry odborného stanoviska sloužily jako podklad pro rozhodnutí Rady hl. m. Prahy ze dne 22. 11. 2016, kterým Rada hl. m. Prahy vyslovila souhlas s podáním žaloby. Ze závěrů odborného posouzení bude přitom vycházet povinný subjekt jak při koncipování žaloby, tak při vedení soudního sporu samotného. Poskytnutím požadované informace, potažmo jejím následným zveřejněním, by došlo k prozrazení strategie povinného subjektu (žalobce), resp. k odhalení „slabých míst“ sporu. Tímto by byla závažným způsobem narušena rovnost stran soudního řízení zaručená čl. 96 odst. 1 Ústavy a čl. 37 odst. 3 Listiny. V neposlední řadě by pak bylo poskytnutím požadované informace, potažmo jejím následným zveřejněním, popřeno právo povinného subjektu na právní pomoc. Pokud by v tomto případě převážilo právo na poskytnutí informace nad právem povinného subjektu na právní pomoc v řízení před soudem, stal by se povinný subjekt fakticky obětí výkonu svých vlastních práv, neboť právní pomoc, kterou si povinný subjekt pro tento případ zajistil (a zaplatil), by mohla v plném rozsahu využít ke svému prospěchu protistrana.

Povinný subjekt je přesvědčen, že na tomto závěru (opodstatnění odmítnutí žádosti o informace) nemění nic ani skutečnost, že je žadatel zastupitelem hl. m. Prahy, který má standardně privilegovaný přístup k informacím. Ostatně, sám MUDr. Pavel Bém, proti němuž má být náhrada vzniklé škody vymáhána, byl zastupitelem hl. m. Prahy. Povinnost poskytovat zastupitelům hl. m. Prahy jakékoli informace, o něž požádají (ledaže jde o přenesenou působnost), by tak mohla vést k absurdnímu závěru, kdy by byl povinný subjekt povinen poskytnout veškeré dokumenty související s vedeným soudním sporem přímo osobě, pro níž se soudní spor vede.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl povinný subjekt k závěru, že je nutné v tomto případě upřednostnit právo povinného subjektu na právní pomoc a právo na rovné postavení před soudem před právem žadatele na informace. Z tohoto důvodu rozhodl povinný subjekt tak, je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Žadatel je oprávněn podat proti tomuto rozhodnutí odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. O odvolání je příslušný rozhodnout nadřízený správní orgán, kterým je Ministerstvo vnitra ČR. Odvolání se podává u správního orgánu, který rozhodnutí vydal.

JUDr. Richard Mařík
ředitel odboru
elektronicky podepsáno